

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Juliana V. M. 16 Februarii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

fecit Christiano indignum. Jamque ad palmam vocabatur, cum semel iterumque NICEPHORVS ad genua euntis accidit, lacrimansque veniam rogat. daret hanc moriturus pro Christo, si non sibi, certè ipsi Christo mortuo inter preces pro hostibus fufas. Audiebat hæc Sapritius, neque tamen vel verbis, vel oculo dignatus NICEPHORVM est. Ergo non placuit cælo palmam illi dare, qui se ipsum nollet triumphare. Cervicem præbere iustus, mortem turpi vitâ redimit, & Christi Sacerdos facere, eheu! Jovi promittit, necquicquam per omnes Superos obtestante NICEPHORO, non referret, quem cælo jam posuisset pedem, non dimitteret, quam jam jam prehendisset palmam. Ne tamen gratis licetor gladium strinxisset, accurrit ipse NICEPHORVS, & succedaneam victimam se obtulit. quid multis? in aliena præmia involavit. *Ex Metaphr.*

Discordans & dissidens nec si pro nomine Christi occisus fuerit, crimen dissensionis poterit evadere; quia scriptum est, qui fratrem odit, homicida est; quale ergo delictum est, quod nec Martyrio sanguinis potest abluï? S. Cypr. serm. 6. de Orat. Dom.

S. JULIANA V. M. 16 Februarii.

Pulcherrimâ formâ JULIANA pulcherrimè est ufa. In hæc enim velut speculo opificem hujus DEVM cœpit intueri. Christo igitur addictam parentes Eleusio desponderunt, viro nobili & urbi Nicomediæ Præfecto. Sed quia superstitioni hic deditus erat, negavit JULIANA sibi fœdera nuptialia cum illo fore, qui animum hostilem in thorum ferret. Ab hoc proposito ut dimoveret parens, arietes admovit, minas; repulit virtus. Egit cuniculos,

17. Feb. VITÆ SANCTORVM. IOI
culos, blanditias; elusit. Inclusit carceri; thoro illa
hunc prætulit. Tandem Eleusius, ille nuper spon-
sus, fit sponsæ iudex. Mox in carnificem abit. Cæ-
dit verberibus, quod nuper laudabat corpus. Sus-
pendit, quibus nuper captum se fatebatur, capillis.
Urit ferro ardores suos, artus castissimos. Et has
demum illa blanditias in sponso laudavit. Interea
boni Angeli vultum indutus malus, satis ait virtuti
datum esse. Dissimularet posthac pietatem. Super-
ris cordi cor fore, quod pervium utique illis esset.
At JULIANA, fraude inter preces cognita, vincula
sua exuit, & consiliario pessimo induit. Vincto
verbera etiam addit. Tunc sub virginis manu ge-
muit orcus, & malum Angelum bonus risit. Porro
martyr flammis ad quas damnata erat, lacrimis
extinxit, lebetem ab igne ferventem precibus ru-
pit, denique prius quam manum iudici proco da-
ret, caput dedit. Mox tamen etiam pœnas hic.
Undis enim haustus, & in litus ejectus in cibum
canibus cessit, dignum nactus tyranno sepulchrum.
Ex Metaphr.

*Demonum est, malas cogitationes suggerere; nostrum
est, illico eas expellere. Voluntate sua cadit, qui cadit: &
voluntate Dei stat, qui stat. Cogitatio tamen immunda
mentem non inquinat, cum pulsat, nisi cum hanc sibi
per delectationem subjugat.* S. Bern. de Int. Dom.

S. SABINUS EP. 17. Februarii.

Quis fidem habeat? Plura Pont. SABINVS vi-
dit, cum oculos senex amisit, quam prius
cum utrumque circumtulit. Certè, quæ nulli ocu-
lo pervia sunt, arcana animorū & longè absentia,
perspexisse memorant. Et ecce adest hoc ipsum
feliciter experturus Totila. invitatus ad cœnam

E 3

frugalem